

50JAAR

MCNV For health and
development in
South East Asia

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Onze vraag aan u

Twee nieuwe MCNV-projecten verdienen deze kerst uw aandacht... en uw steun! In de allerarmste dorpen in Phu Yen zijn veel mensen ondervoed en er is voedselonzekerheid. Wij kunnen helpen met voedingsadviezen, extra maaltijden voor de kleuters en betere gewassen. En in Quang Tri heeft de schooljeugd professionele hulp nodig om psychische problemen de baas te kunnen. Door de deskundigheid van leraren te verbeteren kunnen wij een steentje bijdragen. Alleen met uw steun kunnen we van start gaan. Uw (extra) kerstbijdrage helpt de mensen in Centraal Vietnam flink vooruit!

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Goede start voor kleuters in Phu Mo

In dit nummer onder meer:

Terugblik viering 50 jaar MCNV

Een goede start voor kleuters in Phu Mo

Frans Glissenaar bezoekt Nong, Laos

Column Ab Stokvis

Bestel snel: Kalender 2019

prettige feestdagen

Wat een feest! 1968 – 2018

Op 22 november vierden we samen met donateurs, medewerkers, vrijwilligers en gasten het 50-jarig bestaan van MCNV. In Pakhuis de Zwijger in Amsterdam kwamen bijna 200 belangstellenden bijeen om te genieten van boeiende documentaires, interessante lezingen en een rondetafelgesprek. De bijeenkomst werd feestelijk afgesloten met een overheerlijk Aziatisch buffet. Een kleine sfeerimpressie...

- 1 Rondetafelgesprek met de Club van 50
- 2 Uitwisseling van ideeën
- 3 Ivette Forster heet de donateurs welkom
- 4 Aandacht voor producten uit Vietnam
- 5 Marijke Postma, voorzitter Raad van Toezicht
- 6 MCNV's Dai en Phuong tijdens rondetafelgesprek
- 7 Frans Glissenaar en Karin Vlug
- 8 Gezellige drukte rond de bar
- 9 MCNV-documentaires op screen
- 10 In gesprek met Kannika van MCNV Laos
- 11 Reünie van oude bekenden
- 12 MCNV's Sietske de Haan

Beste donateurs

Eind oktober hebben de Raad van Toezicht van MCNV en Guus Paardekooper, directeur/bestuurder, na een periode van intensieve gesprekken besloten de samenwerking te beëindigen. Verschil van inzicht over het beleid voor de komende jaren en dan met name over de aanpak en de te volgen route, liggen aan deze beslissing ten grondslag. Met ingang van eind oktober zijn de taken van de bestuurder overgedragen aan de Raad van

Toezicht. De komende maanden zullen Agnes Gebhard en Marijke Postma namens de Raad van Toezicht de dagelijkse gang van zaken in Vietnam, Laos en Amsterdam ondersteunen. Dat doen ze in goed overleg met de andere RvT-leden Henk van de Ruit, Pieter van den Hombergh en Mattijs Smits en na overleg met de notaris over deze wijziging in bevoegdheden. Deze interim-periode zal naar verwachting enkele maanden duren.

Als donateur kunt u er uiteraard op vertrouwen dat we in deze periode de MCNV-

projecten in Vietnam en Laos voortzetten zoals gepland. De Raad van Toezicht zal zich daarnaast met de teams buigen over het verder ontwikkelen van de organisatiestructuur. In het volgende donateursmagazine informeren we u graag over de ontwikkelingen.

Heeft u voor die tijd nog vragen, neem dan gerust contact op met MCNV in Amsterdam, per email info@mcnv.nl of telefoon 020 6270411.

Wij wensen u fijne feestdagen en een goed en gezond 2019! ◀

Meidenvoetbal Huong Hoa

Begin november reisde Marijke Postma, voorzitter van de Raad van Toezicht van MCNV, naar Vietnam waar ze onder meer een bezoek bracht aan Huong Hoa in Centraal Vietnam. Een verslagje uit het werkveld van MCNV.

Huong Hoa, 10 november 2018

High School is 40 km van huis voor de jongeren in Huong Hoa in de provincie Quang Tri, en er zijn niet voldoende slaapplekken bij de school. Ondanks een (kleine) financiële bijdrage van de overheid voor de ouders, is er een flink percentage schoolverlaters, jongens en meisjes. Hen weer tergekrijgen naar school lukt vaak niet meer. Hun hulp is ook vaak thuis nodig en bij de cassaveoogst. MCNV is door het jeugdcomité gevraagd mee te denken en te werken aan het bieden van perspectief en het geven van voorlichting aan met name de meisjes. Dat doet MCNV's programmamanager Tung graag. Met zijn ondersteuning werd het plan voor een meisjesvoetbalteam bedacht en uitgewerkt. Dat maakte iedereen enthousiast, het team is er nu en er wordt flink getraind. Ook heeft de voorzitter van het jeugdcomité, Mum Ho

Thi Duong, inmiddels de opleiding tot coach gevolgd. Er komt zoveel energie en enthousiasme vrij dat er door diezelfde jeugdgroep ook meteen maar, met een klein beetje hulp en veel inzet, een speelplek voor de kleintjes is gemaakt. MCNV heeft geholpen een feestavond met band te regelen en gaf ondertussen ook voorlichting over een flink aantal voor de leeftijdsgroep nuttige onderwerpen, zoals seksuele voorlichting en risico's van roken, drugs en drank. Ik vroeg waarom er voor voetbal is gekozen. Daar worden ze vrolijk van, het geeft ze zelfvertrouwen en het is een teamsport, aldus de enthousiaste coach. MCNV wil en kan meer jongeren in deze afgelegen dorpen ondersteunen. Daar is geld voor nodig, zodat mensen als Tung dit werk kunnen blijven doen. ◀

Groet, Marijke

Een goede start voor

moeder en kind

Toen we u vorig jaar vroegen om de mensen in de provincie Quang Tri te steunen, reageerde u hartverwarmend en maakte u het mogelijk hen te blijven steunen. Deze winter stellen wij twee nieuwe projecten aan u voor. In de armste dorpen in Phu Yen werken we aan het vergroten van voedselzekerheid en op middelbare scholen in Quang Tri willen we scholieren helpen die geestelijke problemen ondervinden. Hoewel de lokale overheid toegezegd heeft deze plannen voor een deel te

zullen financieren, kunnen we pas van start gaan als MCNV zelf ook een deel betaalt. Met uw (extra) kerstbijdragen kunt u de mensen in Centraal Vietnam het komende jaar flink vooruit helpen!

'Schooljeugd vaker in psychische nood'

kleuters in Phu Mo

Voedsel en psychische hulp hard nodig in Centraal Vietnam

In Phu Mo, een van de armste gemeentes in de provincie Phu Yen, wonen veel mensen van de Cham-minderheid. Bijna 80% van de Cham leeft hier onder de armoedegrens.

Zij verdienen soms wat geld met cassaveteelt of als dagloner, maar dat zet nauwelijks zoden aan de dijk: driekwart van de gezinnen kampt

'Direct voedselhulp voor 260 armste families'

voortdurend met voedseltekort en veel kinderen zijn ondervoed. MCNV wil samen met een aantal partners helpen om deze schrijnende situatie te verbeteren. Ons plan richt zich op voedingsadviezen, ontbijt en lunch voor kleuters en een betere voedselproductie.

Advies en eten

Door samenwerking tussen gezondheidsdiensten, (kleuter)scholen en lokale ondernemers krijgen meer gezinnen hulp en krijgen meer kinderen beter en voldoende te eten. De gezondheidsdiensten gaan voedingsadviezen geven aan gezinnen met kinderen onder 5 jaar en aan zwangere vrouwen. Maar van advies alleen kun je niet eten, dus wordt er ook direct voor extra eten gezorgd voor de 260 armste gezinnen in Phu Mo. Boeren helpen de families met het houden van kippen voor eieren, het verbouwen van vitaminerijke gewassen en verbeterde zaailingen voor bananen- en pomelobomen. Dat betekent niet alleen dat er meer

en beter eten op tafel komt, maar ook dat arme gezinnen hun inkomen kunnen aanvullen met de verkoop van de extra groente- en fruitopbrengst.

De scholen verzorgen voor kinderen onder de 5 jaar regelmatig een voedzaam ontbijt en lunch. Lokale ondernemers krijgen steun als ze een winkeltje openen in een van de dorpen, op voorwaarde dat ze daar ook voedzame pap en zuivelproducten aanbieden. De effecten van het project worden onderzocht door de VU, de Landbouwuiversiteit van Hué en de Medische Universiteit van Hué. Op grond van de uitkomsten kunnen we in de toekomst eenvoudig uitbreiden naar andere dorpen.

Scholieren in psychische nood

Psychische- en gedragsstoornissen bij kinderen en jongeren komen zeer vaak voor in Vietnam en het zelfmoordpercentage is hoog (zie kader). De hulpverlening schiet tekort en daarom heeft het Vietnamese Ministerie van Onderwijs en Vorming eind 2017 bepaald dat alle scholen een psychologische adviescommissie moeten instellen voor hulp aan scholieren.

'Leraren zijn niet opgeleid voor deze hulpverlening'

Zo ook in de provincie Quang Tri met 31 middelbare scholen en 23.000 leerlingen. Maar er is geen geschoold personeel, de leraren moeten dit naast hun gewone werk doen.

Uit onderzoek naar de geestelijke gezondheid van kinderen en jongeren in Vietnam blijkt dat geestelijke gezondheid en psychosociale problemen wijdverspreid zijn en verder toenemen, met name onder kinderen en jongeren: 18% van de kinderen en jongeren in Vietnam heeft geestelijke gezondheidsproblemen. Het zelfmoordcijfer onder jongeren bedraagt 2,3%. Mislukte relaties en school- en familieproblemen worden genoemd als mogelijke oorzaken. De meeste ondervraagden zeiden dat ze terughoudend waren om hun gevoelens met anderen te delen.

Schoolhulpverleners opleiden

MCNV wil een proef doen specifiek gericht op de psychische gezondheid van leerlingen in de leeftijd van 15 tot 18 jaar en op het verbeteren van de vaardigheden van hun psychische begeleiders. In de testfase zullen we training bieden aan een kerngroep van leraren die vervolgens de andere leden van de psychologische adviescommissie zullen bijscholen. ◀

Onze vraag aan u

Deze twee projecten in Centraal Vietnam verdienen uw aandacht... en uw steun! In de allerarmste dorpen in Phu Yen zijn veel mensen ondervoed en er is voedselonzekerheid. MCNV wil deze schrijnende situatie stoppen met voedingsadviezen, extra maaltijden voor de kleuters en betere gewassen. En in Quang Tri heeft de schooljeugd professionele hulp nodig om psychische problemen de baas te kunnen. MCNV helpt door de deskundigheid van hulpverleners te bevorderen. Bij elkaar hebben we € 30.000 nodig om te kunnen starten, uw (extra) bijdragen maken ons werk mogelijk. **Heel hartelijk dank voor uw (extra) bijdrage!**

van Ab column

Ab Stokvis is vanaf 1971 betrokken bij het MCNV, eerst 5 jaar als vrijwilliger, daarna bijna 40 jaar als betaald medewerker op het kantoor in Amsterdam, en sinds zijn pensionering weer als vrijwilliger. Hij zit vol verhalen.

De V van vijftig, vriendschap, vrijwilligers en vooruitgang.

Vijftig jaar MCNV, een halve eeuw solidariteit van de Vietnam-generatie met Vietnam. Van de mensen die in de zestiger jaren twintig jaar en ouder waren en verantwoordigd over het Amerikaanse oorlogsgeweld, die bijna wekelijks massaal demonstreerden, met als hoogtepunt 100.000 in Utrecht na de kerstbombardementen van 1972. Vietnam voor de Vietnamezen! Nixon teken de vrede nu! Het MCNV kwam in 1968 als geroepen, nu kon je ook iets bijdragen aan het lenigen van de nood. Het kantoor van het MCNV moest al snel verhuizen van een zolderkamer aan de Singel naar het souterrain aan de Weteringschans 32, waar ruimte genoeg was om met tientallen vrijwilligers de binnenkomende giften en goederen te verwerken. Het MCNV werd een begrip, zelfs zodanig dat mensen soms geld stuurden voor de slachtoffers van rampen in heel andere landen.

Zo'n gouden jubileum moet gevierd worden. In Vietnam werd op 16 november namens de regering van Vietnam voor de vierde keer aan MCNV de Orde van Vriendschap uitgereikt, waarmee het aantal waarderingcertificaten van regering, provincies, lokale overheden en instituten voor MCNV en zijn individuele stafleden de 100 zal hebben bereikt. De waardering voor Nederland, voor MCNV, voor de vrienden, vrijwilligers, stafleden en donateurs van MCNV wordt bij dit soort gelegenheden in alle toonaarden en met vochtige ogen bezongen.

De tijd heeft niet stilgestaan en MCNV is niet meer zo groot en vermogend als vroeger. De collega's in Vietnam zijn inmiddels zelf ervaren genoeg om projecten op te zetten en uit te voeren met weinig of geen bemoeienis uit Nederland, en ze hebben ook een paar successen geboekt met het werven van fondsen. Zij zijn op weg om in Vietnam een zelfstandige NGO te worden met de vertrouwde letters MCNV in de naam. Vanuit Nederland is zeker nog een paar jaar financiële ondersteuning nodig, maar daarna kan een Vietnamees MCNV hopelijk op eigen benen staan.

Vietnam zelf heeft in diezelfde vijftig jaar ook niet stil gezeten en een enorme ontwikkeling doorgemaakt. Vooral vanaf eind jaren '80 vertelde iedereen die Vietnam regelmatig bezocht dat het land elk jaar weer onherkenbaar veranderd was, er werd enorm veel gebouwd, de miljoenen fietsen in het straatbeeld werden vervangen door miljoenen brommers en in de 21e eeuw kwamen er ook steeds meer auto's. Deze foto's, die ik in 1979 en in 2018 ongeveer op dezelfde plek in Hanoi gemaakt heb tonen dit:

Buiten de steden gaat de ontwikkeling, vooral in de berggebieden, veel minder snel en het is daar waar MCNV de meeste projecten uitvoert. Projecten die, ook na deze 50e verjaardag, onverminderd uw aandacht en ondersteuning nodig hebben! ◀

Ab Stokvis

MCNV kalender 2019

Het Vietnamees kent veel gezegdes en spreuken met een knipoog naar het leven van alledag. Voor de MCNV-kalender 2019 vertaalden wij de leukste spreekwoorden en combineerden ze met een selectie van de mooiste, kleurrijkste en opvallendste foto's uit Vietnam en Laos.

Mis 'm niet, bestel nu!

**Bestellen kan door het bedrag over te maken op:
NL07INGB0001706415 t.n.v. MCNV te
Amsterdam, o.v.v. Kalender 2019**

**De prijs van de MCNV Kalender 2019 is
€ 17,50 per stuk. Twee kalenders kosten
€ 30,- De prijzen zijn inclusief
verzendkosten.**

**De opbrengst van de kalender komt
ten goede aan onze projecten in
Vietnam en Laos**

Filmen in Nong, Laos, een ware uitdaging

Toen ik begin van dit jaar met MCNV afsprak dat ik een videopresentatie zou maken over het Canteen project in Laos, ging ik op internet op zoek naar de plek waar ik heen zou gaan. Ik had begrepen dat het district Nong niet ver van de grens met Vietnam ligt, maar toen ik het zocht via Google Maps kwam ik uit bij de plaats Nong, ergens in centraal Laos, ten noorden van de hoofdstad Vientiane.

Het was dus niet zo één, twee drie te vinden en dat het inderdaad een vrij afgelegen gebied is werd mij wel duidelijk toen ik er afgelopen juni daadwerkelijk naar op weg was. Ik was vanuit Hanoi naar Hué gevlogen en daar vandaan door een chauffeur van MCNV opgehaald om te overnachten in een hotel in Dong Ha. De volgende morgen vertrokken we weer met de auto naar Nong, een uurtje of vier rijden. Zodra we de grens waren gepasseerd veranderde het straatbeeld drastisch. Waar het in Vietnam nog druk was op de weg, met auto's en bromfietzers, was het in Laos opvallend leeg. Af en toe een tegenligger, meestal een aftandse vrachtauto en af toe mensen met een tractor, of een bromfietser half verscholen onder een lading groente of fruit. Ook de bebouwing langs de weg veranderde compleet: in Vietnam overal stenen woningen en dorpjes, in Laos af en toe een groepje houten huizen op palen.

Aangekomen bij het lokale kantoor van MCNV in het hoofddorp van het district, Nongvilay, werd mij duidelijk dat ik hier niet bepaald in een levendige metropool was beland. De ongeasfalteerde straten werden voornamelijk bevolkt door loslopende geiten en koeien waarvoor het lokale verkeer, voornamelijk bromfietzers, moest uitwijken.

Charles Silva, de directeur van MCNV Laos, was net de vorige avond uit Vientiane voor een werkbezoek aangekomen. Hij liet me direct al weten dat mijn begeleider voor het video-project, Sivone Moua, de volgende dag pas zou komen en dan ook de hele dag druk zou zijn met besprekingen. Ook was het nog enigszins onzeker of we de volgende dag wel naar het dorp zouden kunnen reizen dat in het geplande schema stond, omdat het de

afgelopen dagen veel geregend had en er een kans was dat de weg onbegaanbaar was. Welkom in Nong. Gelukkig bleek later op de dag dat ik in een heel leuk hotelletje was gehuisvest, waar Charles ook een kamer had. En aan het eind van de middag zaten we daar samen op de veranda met een fles koud bier, met als achtergrondmuziek een koor van krekels en het gemekker van geiten. Het zou best wel goed komen allemaal.

*'In Laos is het
opvallend leeg
op de weg'*

Het ambitieuze script dat ik voor het maken van deze videofilm had geschreven bleek al snel de prullenbak in te kunnen. Ik zou een gezin volgen en met de vader of moeder in kwestie meegaan naar de moestuin die in het kader van het Canteenproject was aangelegd. Maar het was regentijd en er groeide helemaal niets in de moestuin bleek bij het bezoek aan het dorp. En aan een gefilmd interview was men ook niet echt gewend. Voordat we van start konden op een plek met genoeg licht en zo weinig mogelijk herrie waren we al weer een heel eind verder. En de mensen spraken

geen Laotiaans, dus moest het eerst vertaald door een behulpzame verpleegkundige die dat weer voor MCNV-medewerker Phongxay in het Laotiaans vertaalde, die het dan weer in zijn beste Engels – dat hij, naar eigen zeggen, nog aan het leren was – voor mij vertaalde. Dat werden dus geen diepteinterviews. En bovendien begon het ook weer te regenen.

De moed zakte mij dus na die eerste dagen wel een beetje in de schoenen. Maar allens paste ik me aan de omstandigheden aan en kon ik ook genieten van de wel heel unieke kans om hier in deze afgelegen dorpen te zijn en te spreken met de bewoners en met artsen en verpleegkundigen van de medische posten. En het filmen van de vrolijke kinderen, de nieuwsgierige varkens, de giebelende dames die rondtrokken met hun koopwaar van groenten en kruiden uit het bos. En dan nog onze chauffeur en zijn terreinauto, die soms op onnavolgbare wijze de plassen en modderpoelen wist te trotseren.

En uiteindelijk begreep ik ook hoe ingewikkeld en moeilijk het is om met zo'n project een ogenschijnlijk simpel doel – betere voeding voor jonge kinderen – te realiseren. Dat vraagt veel enthousiasme en doorzettingsvermogen van de mensen ter plekke. En dat heb ik zeker gezien. ◀

Journalist en MCNV-begunstiger Frans Glissenaar reisde in de zomer van 2018 voor MCNV naar Nong in Laos en filmde er het voedselzekerheidsproject CANTEEN. De première van de film vond 22 november plaats tijdens een bijeenkomst in Amsterdam ter ere van 50 jaar MCNV. U kunt de film thuis bekijken via een link op onze website www.mcnv.org

1973-2018: 45 jaar diplomatieke betrekkingen Vietnam - Nederland

Door Caroline Hamaker en Tom Fluitsma

De diplomatieke betrekkingen tussen Vietnam en Nederland bestaan 45 jaar. De Vietnamese ambassade in Den Haag vierde dit jubileum met een fototentoonstelling en een 'food tasting event'. De tentoonstelling werd op 15 november feestelijk geopend met Vietnamese muziek en zang, o.a. van de bij veel donateurs bekende musicus Quang. Het was

een mooie gelegenheid voor Nederlanders en Vietnamezen om elkaar te ontmoeten en kennis en informatie uit te wisselen. De tentoonstelling, tientallen grote fotopanelen, bestond uit drie delen. Een aantal foto's bracht de diplomatieke betrekkingen in beeld, bijvoorbeeld bij de ondertekening van overeenkomsten op het gebied van watermanagement. Een tweede deel toonde de schoonheid van de natuur en de mensen in Vietnam. Traditionele festivals en gebruiken en het beroepsleven van mensen in Vietnam werden fraai en kleurrijk verbeeld met veel aandacht voor verschillende bevolkingsgroepen en regio's. Het derde deel van de tentoonstelling liet een dynamisch en innovatief Vietnam zien met beelden van de ontwikkeling op economisch en sociaal gebied. De tentoonstelling werd opgeluisterd met een 'food tasting event' op zaterdag, dat ook voor publiek toegankelijk was.

Parijse vredesakkoord was startpunt

De huidige diplomatieke episode in de relatie tussen Vietnam en Nederland begon in 1973. Aansluitend op het Parijse vredesakkoord knoopte de Nederlandse regering diplomatieke betrekkingen aan met Noord-Vietnam. Op dat moment waren er ook nog betrekkingen met de regering van Zuid-Vietnam. Na het definitieve einde van de oorlog, twee jaar later, werden de bestaande diplomatieke betrekkingen voortgezet, nu met het verenigde Vietnam. De relatie was sindsdien niet altijd feestelijk. De Nederlandse regering volgde al snel en nogal slaafs de boycot waarmee de Verenigde Staten de oorlog - nu met economische middelen - wilden voortzetten. De verhoudingen werden killer nadat Vietnam in 1978 Cambodja was binnen gevallen om een eind te maken aan talloze grensincidenten. In 1988 sloot Nederland zelfs zijn ambassade in Vietnam; de diplomatieke betrekkingen werden niet verbroken, maar bevonden zich wel in het vriesvak. Er zat blijkbaar geen lange termijn strategie achter deze manoeuvre, want vijf jaar later werd de Nederlandse ambassade alweer geopend. ◀

Leestip

Verder lezen over de langdurige (handels) relatie tussen Nederland en Vietnam? *Leeuw en Draak, Vier eeuwen Nederland en Vietnam, door John Kleinen e.a. Uitgeverij Boom 2007.*

Kijk voor ons privacybeleid op onze website www.mcnv.org

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:

Naam.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Email.....

Bedrag E.....per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NLI6 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis,

Eindredactie

Saskia Stevens

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

